

Müslümanlıkta kâfir olmak zordur

Salih Sütçüoğlu: “Kulya eyyühe’l-Kâfirun” Sûresini namazda yanlış okursak kâfir olur muyuz?”

DOĞRUYU ÖĞRENMEK KAYDIYLA

Din-i Mübin-i İslâm’da böyle bir hüküm yoktur. Hangi sûreyi, hangi âyeti, hangi manaya gelecek şekilde olursa olsun ve ister namazın içinde, ister dışında olsun sehven yanlış okuyan birisi kâfir olmaz. Bilmeyerek yanlış okuyan birisi günahkâr da olmaz. Bu yanlışlık küfrü icap ettiren bir durum olsa yine günahkâr olmaz. Namazda olsa namazı da fesada vermez. Doğrusunu öğreninceye kadar kendisi yanlış okuma günahından muaf olur. Hatta sevabında eksilme de olmaz. Hatta yanlış okumasını bahane etmeden ve doğrusunu öğrenme iştiağı içinde, henüz öğrenemeden, bildiği kadarıyla yanlış okuya okuya namaz kılmaya devam etse, üstüne sevap da kazanır.

Hazret-i Musa Aleyhisselâm bir çobana rastlıyor. Çobanı, “Hey Yüce Rabbim! Gelip dizlerime yatsan, başını dizime koysan, tarağımı alıp saçlarını ellerimle tarasam, saçlarının bitini kırsam...” derken buluyor.

Çobana kızıp bağıyor:

“Şirkidir bu! Rabbe böyle mi duâ edilir? O senin dizini ne yapsın? Derhal tövbe et!” gibi sözler söyleyip uzaklaşıyor.

Çoban şaşkınlıktan duâyı bırakıyor. “Nasıl duâ edeyim yabancı?” diye arkasından sesleniyor. O esnada Musa Aleyhisselâm’a vahiy geliyor. “Ben o kulumdan o duâsıyla razıyım. Sen kalbinin safiyetine ve samimiyetine bak! Dön, ona doğrusunu öğret! Onu kınama!”

Müslümanlıkta kâfir olmak zor iştir. Bediüzzaman’ın ifadesiyle, “küfür kalbe ait bir sıfattır.” 1 Bir iki kelimeyi yanlış okumakla, yanlışlıkla küfrü icap ettiren bir iş yapmakla kâfir olunmaz. Safiyetiniz ve samimiyetiniz de varsa sevabınızda eksilme de olmaz. Ama ilk fırsatta doğrusunu öğrenmek kaydıyla...

TUTTUĞUN DÂVÂYI BIRAK

Kâfirun Sûresi adını ilk âyette geçen “kâfirun” kelimesinden alıyor. Bu sûre kâfirlere hitap ediyor. Kâfirleri samimiyete dâvet ettiği için bu sûreye “İhlâs” adı da

verilmiştir. Hatta İhlâs Sûresi'yle bu sûreye "ihlâsayn" yani "iki ihlâs" denmiştir. İhlâs Sûresi'nin Kur'ân'ın üçte birine, bu sûrenin de dörtte birine denk olduğu bildirilmiştir. 2

Sûrede, Peygamber Efendimiz'in (asm) ve dolayısıyla Müslümanların müşriklerle inanç konusunda bir uzlaşa sağlayamayacağı, Müslümanlığın şirkten ve ikiyüzlü bir karakterden uzak bulunduğu ifade edilmekte ve herkesin dürüst olmak şartıyla kendi dininde hür; ama sorumluluğun da kendisine ait olduğu vurgulanmaktadır.

Müşrikler Peygamber Efendimiz'e (asm) durmadan teklif götürüyorlardı. Önce, "Tuttuğun dâvâyı bırak! Sana istediğin kadar mal ve servet verelim, kızlarımızdan dilediğinle evlendirelim ve seni kral yapalım." dediler.

BAZISINA EL SÜRÜVER

Cevap alamayınca, Resulullah Efendimiz (asm) Kâbe'yi tavaf ederken, Mekke'nin yaşlılarından Esved b. Muttalib, Velid b. Muğire, Ümeyye b. Halef, As b. Vâil gibi Kureyş ileri gelenleri önüne geçtiler ve:

"Ya Muhammed! Gel, biz senin taptığına tapalım, sen de bizim taptığımıza tap! Biz ve sen (bu) işte müşterek olalım. Eğer senin taptığın bizimkinden hayırlı ise biz ondan nasibimizi alalım. Eğer bizim taptıklarımız seninkinden hayırlı ise sen de bizimkinden nasibini al." dediler.

Resulullah Efendimiz (asm):

"Allah'a ortak koşmaktan Allah'a sığınırım!" buyurdu.

Bunun üzerine onlar:

"O halde bizim tanrılarımızın bazısına el sürüversen ne olacak? Biz de senin tanrını tasdik edelim de ona ibadet edelim." dediler.

Bunun üzerine Cenab-ı Allah bu sûreyi indirdi. Resulullah (asm) sabahleyin Mescid-i Haram'a gitti. Kureyş'ten büyük bir topluluğa bu sûreyi okudu. Kureyş büyükleri ümitlerini kestiler.

Kâfirun Sûresi'nin meali şöyledir:

"De ki: Ey kâfirler! Sizin taptıklarınıza ben tapmam. Siz de benim ibadet ettiğime tapıcı değilsiniz. Ben asla sizin taptıklarınıza tapacak değilim. Siz de benim ibadet ettiğime tapacak değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim banadır." 3

Dipnotlar:

1-İşarat'ül İcaz,s.87.

2-Sözler,s.385.

3-Kafirun Suresi,1-6